

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji *Nedjelja, 6. rujna 2015.* [\[Multimedia\]](#)

Isus gradi most punog zajedništva s Ocem

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje Evanđelje (Mk 7, 31-37) govori o Isusovu ozdravljenju gluhog mucavca, čudu koje pokazuje kako Isus ponovno uspostavlja potpunu komunikaciju čovjeka s Bogom i s drugim ljudima. Čudo je smješteno na područje Dekapolisa, odnosno u čisto poganski kraj; stoga gluhi mucavac koji je doveden Isusu postaje simbol nevjernika koji kreće putom vjere. Naime, njegova gluhoća izražava nemogućnost slušanja i razumijevanja ne samo ljudskih riječi, nego i Božje riječi. I Pavao nas podsjeća da je "vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom" (Rim 10, 17).

Najprije je Isus odveo čovjeka daleko od mnoštva: ne želi dati publicitet onome što će učiniti, ali isto tako ne želi da njegovu riječ zaguši žamor i okolna buka. Božja Riječ koju nam Krist prenosi treba tišinu da bi bila prihvaćena kao riječ koja liječi, pomiruje i vraća komunikaciju.

Istaknute su zatim dvije Isusove geste. On dotiče uši i jezik gluhog mucavca. Da bi uspostavio odnos s tim čovjekom "blokiranom" u komunikaciji, pokušava najprije uspostaviti kontakt. No, čudo je dar odozgor, kojeg Isus moli od Oca; zato podiže oči k nebu i zapovijeda: "Otvori se". I uši gluhog mucavca se otvaraju, spona njegova jezika se razdriješi i poče razgovijetno govoriti (vidi r. 35).

Pouka koju izvlačimo iz toga događaja je da Bog nije zatvoren u samoga sebe, već se otvara i uspostavlja komunikaciju s ljudima. U svom beskrajnom milosrđu, premošćuje ponor beskonačne razlike između njega i nas, i dolazi nam ususret. Da bi ostvario tu komunikaciju s čovjekom, Bog postaje čovjekom: nije mu dovoljno govoriti nam kroz zakon i proroke, već se uprisutnjuje u osobi svoga Sina, Riječi tijelom postale. Isus je veliki "graditelj mostova", koji gradi u samom sebi veliki most punog zajedništva s Ocem.

Ali ovo Evanđelje govori i o nama: često smo prignuti i zatvoreni u sebe same i stvaramo tolike nepristupačne i negostoljubive otoke. Čak i temeljni ljudski odnosi katkad stvaraju stvarnosti nesposobne za uzajamno otvaranje te tako nastaju zatvoreni parovi, zatvorene obitelji, skupine, župe i zemlje... A to nije od Boga! To je naše, to je naš grijeh.

Ipak u ishodištu našeg kršćanskog života, u krštenju, su upravo ta gesta i ta Isusova riječ: Effata! – Otvori se!". I čudo se dogodilo: izliječeni smo od gluhoće egoizma i nijemosti zatvorenosti i grijeha te bivamo uključeni u veliku obitelj Crkve; možemo slušati Boga koji nam govori i naviještati njegovu riječ onima koji je nikada nisu čuli ili su je zaboravili i zakopali pod trnje briga i obmana svijeta.

Molimo Presvetu Djevicu, ženu slušanja i radosnog svjedočenja, da nas podupre u ispovijedanju naše vjere i naviještanju Gospodinovih čudesa onima koje susrećemo na svom životnom putu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

milosrđe Božje se prepoznaje kroz naša djela, kao što nam je posvjedočila svojim životom blažena Majka Terezije iz Kolkate, čiju godišnjicu smrti smo slavili jučer.

Suočeni s tragedijom desetaka tisuća izbjeglica koji bježe od smrti zbog rata i gladi, i putuju prema nadi života, Evanđelje nas poziva, traži od nas da budemo "bližnji" najmanjima i napuštenima, da im damo stvarnu nadu. Nije im dovoljno reći da budu hrabri i strpljivi. Kršćanska nada je borbena, s ustrajnošću onih koji putuju prema sigurnom cilju.

Zato uoči Jubileja milosrđa upućujem poziv župama, redovničkim zajednicama, samostanima i svetištima diljem Europe da izraze konkretnost evanđelja i prime jednu obitelj izbjeglica. Bit će to konkretna gesta u pripremi za Svetu godinu milosrđa.

Neka svaka župa, svaka redovnička zajednica, svaki samostan, svako svetište u Europi iskaže gostoprimstvo jednoj obitelji, počevši od moje Rimske biskupije.

Obraćam se svojoj braći europskim biskupima, pravim pastirima, da u svojoj biskupiji podupru ovaj moj apel, podsjećajući da je milosrđe drugo ime za ljubav: "što god učinite jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!" (Mt 25, 40).

I dvije vatikanske župe primit će ovih dana dvije obitelji izbjeglica.

Sada ću reći nekoliko riječi na španjolskom o situaciji između Venezuele i Kolumbije. Ovih dana, biskupi Venezuele i Kolumbije su se okupili kako bi zajedno razmotrili bolnu situaciju koja je nastala na granici između tih dvaju zemalja. Taj susret vidim kao jasni znak nade. Pozivam sve, a posebno ljubljene venezuelski i kolumbijski narod na molitvu da se, u duhu solidarnosti i bratstva, prebrode trenutne teškoće.

Jučer, u Geroni u Španjolskoj, blaženima su proglašene Fidelia Oller, Giuseppa Monrabal i Faconda Margenat, redovnice družbe Sestara sv. Josipa iz Gerone, ubijene zbog svoje vjernosti Kristu i Crkvi. Unatoč prijetnjama i zastrašivanjima, te su žene ostale hrabro na svome mjestu

kako bi dvorile bolesnike, uzdajući se u Boga. Neka njihovo herojsko svjedočanstvo, sve do prolijevanja krvi, dadne snagu i nadu onima koji su danas progonjeni zbog kršćanske vjere. A znamo da ih je mnogo.

Prije dva dana su u Brazzavilleu, glavnom gradu Republike Kongo, otvorene 11. Afričke igre, na kojima sudjeluju tisuće sportaša s cijelog kontinenta. Nadam se da će taj veliki praznik sporta pridonijeti miru, bratstvu i razvoju svih zemalja Afrike. Pozdravimo Afrikance koji sudjeluju na tim jedanaestim igrama.

[...]

Svima želim ugodnu nedjelju i, molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!